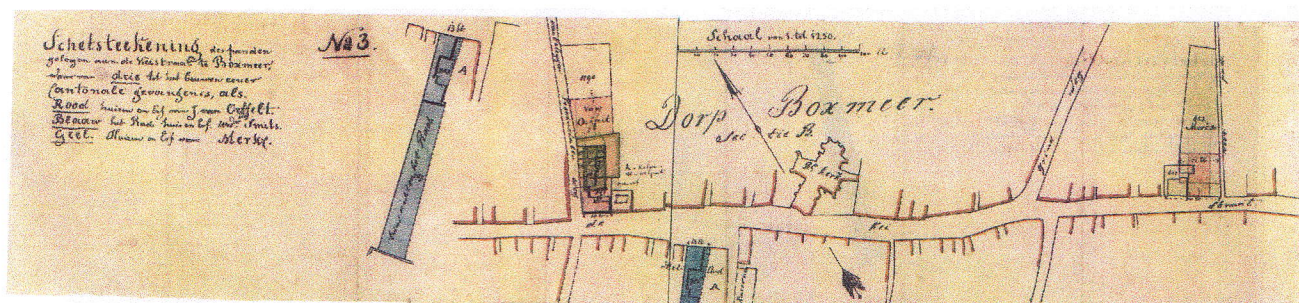


negentiende eeuw uitgewerkt door architect I.F. Beuijssen in samenspraak met de heer Pierson, de Ingenieur voor de gevangenisbouw..

Na vaststelling c.q. goedkeuring van ontwerp en bestek werd naar een locatie gezocht. In aanmerking kwamen 3 locaties, te weten:

- Een perceel aan de Steenstraat, eigendom van de weduwe Smits, bestaande uit huis en erf, bekend als het Rad;
- Een perceel aan de Steenstraat, aan de oostelijke zijde van het dorp, bestaande uit huizen en erf, bekend als Merkt (later woonhuis en praktijk van dokter Korte);
- Een perceel op de hoek van de Steenstraat en de aan te leggen provinciale weg, eigendom van J.van Oeffelt, bestaande uit huizen en erf.



De eerste locatie viel af omdat het te smal was en er aan beide zijden bebouwing aanwezig was.

De tweede locatie genoot om financiële redenen de voorkeur, maar de kantonrechter keerde zich tegen deze locatie, omdat er tegenover de wekelijkse veemarkt werd gehouden, wat veel te rumoerig voor het kantongerecht was. Indien er uitsluitend een cellenblok als kantonaal huis van bewaring had moeten worden gebouwd, was dit de ideale locatie geweest.

Tegen de derde locatie werd als bezwaar geuit, dat ook hier de frontbreedte smal was. Toch werd deze locatie uiteindelijk gekozen.

Op 23 december 1861 werd het bestek opgemaakt en vastgesteld.

Aanbesteding van het eerste perceel (waarschijnlijk fundering en een gedeelte van de traramen van het huis van bewaring/cellenblok) geschiedde door het College van Burgemeester en wethouders van Boxmeer.

Inschrijving en opening der inschrijvingen geschiedde op 24 december 1861. Laagste inschrijver was Hendrik Hyronymus Jocken, wonende te Venlo.

Het huis van Bewaring werd gesticht in de jaren 1862 – 1863 door de gemeente. Het Rijk verleende een aanzienlijke subsidie van 8/9^e deel van de bouwkosten, zijnde een bedrag van f 33.097,13.

In het bestek werd een duidelijk onderscheid gemaakt in de afwerking van het Kantongerecht en de cipierswoning. Zo werden bijvoorbeeld het portaal en de gang langs de trap naar het Kantongerecht "bevloerd met geslepen Namensche tegels", terwijl in het voorgebouw de badkamer, alsmede de hoofd- en dwarsgangen en de keuken voor de cipier werden "bevloerd met vlakke klinkers op hun kant". In tegenstelling tot recente beweringen had de cipierswoning, ondanks de grote woonvertrekken, zeker in eerste aanleg, niet de uitstraling van een patriciërswoning. In latere jaren is onder regie van de Rijksgebouwendienst dit sobere karakter van de cipierswoning aangepast.

Het kantongerecht en het huis van bewaring werd in gebruik genomen in 1863-1864.